מו א ב ג מיי' פ"ה מהלכות גירושין הל' ח סמג עשין נ טוש"ע לה"ע סימן קלט סעי' י: ד [מיי' פ"ד מהל' מכירה

הל"א טוש"ע חו"מ סר׳ ר ק״ל] מו ה מיי פ״א שם הלכה ע סמג שם טוש״ע

ל שנוג כם פוע ב אה"ע סימן קלו סעיף ל וסימן קלח סעיף ד: יז ו מיי שם סמג שם טוש"ע שם סימן קלח סעיף ג: יח ז ח ט מיי שם הלי

יב טוש"ע שם סעיף

ים י מיי פ״ה שם הלי יו מתנ שם מוש"מ וסעיף יו: ב כ טוש"ע שם סעיף יג: בא ל מיי פ"ד מהלי אישות הלכה כב

סמג עשין מח טוש"ע מלום ולום פלכם א מימן קכ סעיף א: בג נ' מיי פ״ה מהל׳ סמג עשין נ' טוש"ע אה"ע

סימן קלט סעיף יד ועיין במ"מ ובכ"מ:

הוהות הר"ח (א) גמ' והלכתה בכפות. נ"ב עי' לעיל בפ' שני בדף : .65

לעזי רש"י

מומה רש"י

כליו של לוקח ברשות כדיו של דוקח ברשות מוכר. כגון פסק ונמן למוך מדה של לוקח או מדד במדה שלו ושפכן כליו של לוקח והמים של מוכר הוא, קנה לוקח. כאילו נתן לתוך רשותו של לוקס (ב"ב פה:). שהיתה קלתה תלויה בה. וסינה נגררת בקרקע ולכך קונה לה קלתה דדמי להגבהה שקונה בכל מקום, מלויה נה היינו קשורה ותלויה (רשב"ם ב"ב פה:). לא על מקום חיקה. כשנגרריס נגדיה על הקרקע (שם). טלי גיטך מעל גבי טלי גיטך מעל גבי קרקע לא אמר כלום. קי קב אמו כבוד. דבעינן ונתן (לעיל כד.). ישן ומשמרתו הרי זה גט. דהויא לה חלר המשתמרת לדעתה על ילוסתתות לעתום על ילה (קדושין מד:). ניעור אינו גט. להויא חלר המשחתרת לדטח הטבד עלמו ואינו דומה לחלר גמורה, דכי אתרבאי חלרה משום דסתם חור משתמרת פי הבעלים שגדרה סביב ופותח ונועל (שם). וחצר מהלכת לא קנה. אינה קונה לבעליה כלום דלאו חלר היא במהלכת (ב"ק יב.) חלר מהלכת גגו חלרו וקרפיפו אתרבאי,

לגבו במו היד, והוי משמחת (ב"ם ש) דכי אמור רבנן חצרו של אדם קונה לו, לאו בחצר מהלכת אמור, דשאני מקרקעי דניידי ממקרקעי דלא ומידי ומידי ממקרקעי דלא ומידי והידי אומיר אורה בלא היו דיידי ממקרקעי דלא ומידי והידי אורה אורה בלא היו דיידי היו דיידי אורה בלא היו דיידי אורה בלא היו דיידי היו דיידי אורה בלא היו דיידי אורה בלא היו דיידי היו דיידי אורה בלא היו דיידי ניידי, ורכא גופיה אתרה דלא קני בשנים אחחזין (דעניל בא.). כל שאילו מהדלך לא קנה. כלותר כיון שראי לילך, לאו דומיא דחלר הוא ואינו קונה בחורת חלר (ביח פי). בכפות. כגון שהעבד כפות שאינו ראוי לילך, דדמי לחלר (ביק יב.) דאינו ראוי להלך (דעיל בא.).

אמקום ברעי לא קפדי אינשי. לכל הפחות באשתו וכן באויר המטה: בגון שקלתה תלויה בה. וח״ת ותיפשוט איפכא א מדמתרני כל הני אמוראי ובהמוכר את הספינה (ב"ב דף פה:)

רולה לפשוט מדברי אמוראי ואינו יכול ויש לומר דהכא לכולהו מספקא

להו אלא דדתו למחני׳ דלא נפשונו מינה א"נ ב אפי׳ בעלמא כליו של לוקח ברשות מוכר קנה הכא לענין גט דלרחוקה קאתי לא קנה: מקום חיקה קגוי דה. וא"ת פשיטא דהא חיקה הוי ממש כידה ואומר ר"י דר' יוחנן קשורה ותלויה בעי ומיירי כשבגדיה נגררין בארך והשתא אי לאו טעמא דמקום חיקה קנוי לה לא הוי מהני מידי כיון דאינה קשורה ותלויה: ארבר גט עד שיאמר לה הא גימיך. ר״י היה מלריך לנותן גט לאשתו לומר הי גיטיך וגם הרי את מותרת לכל אדם כדמשמע בהמגרשיה) (לקמן דף פה:) שהיו רגילים לומר ג"כ ים ודן ומיהו קשה דבהניזקין (לעיל דף נה.) משמע דאפילו לא אמר כשר גבי מעדותו של רבי יוחנן בן גודגדא נשמע אמר לעדים ראו גט זה וכו׳ ג וי״ל דהתם נמי אחר כך יגידו לה העדים שהיא מגורשת אף על פי דהאשה מתגרשת בעל כרחה™ מכל מקום לריך לומר לה הי גיטיך והרי את מותרת לכל אדם שתדע שהיא מגורשת ולא תהא חוזרת

דבעינן שיהא משלחה ואינה חוזרתים:

שם לווי אבל אית ליה שם לווי אע"ג דלא גבוה עשרה ואע"ג דלא הוי ארבע אמות: אפילו הוא עמה בממה כו': אמר רבא אלא שנו אלא במטה שלו אבל במטה שלה מגורשת תניא נמי הכי רבי אליעזר אומר בממה שלו אינה מגורשת בממה שלה מגורשת ובממה שלה מגורשת כליו של לוקח ברשות מוכר הוא שמעת מינה ⁶כליו של לוקח ברשות מוכר קנה לוקח לא צריכא בהגבוה עשרה והאיכא מקום כרעי אמקום כרעי לא קפדי אינשי: לתוך חיקה או לתוך קלתה מגורשת: אמאי יכליו של לוקח ברשות מוכר הוא יאמר רב יהודה אמר שמואל כגון . שהיתה קלתה תלויה בה וכן אמר ר' אלעזר אמר רבי אושעיא כגון שהיתה קלתה תלויה בה ור' שמעון בן לקיש אמר קשורה אע"פ שאינה תלויה רב אדא בר אהבה אמר כגון שהיתה קלתה מונחת לה בין ירכותיה רב משרשיא בר רב דימי אמר כגון שהיה בעלה ימוכר קלתות ר' יוחנן אמר מקום חיקה קנוי לה מקום קלתה קנוי לה אמר רבא מ"ם דר' יוחנן ילפי שאין אדם מקפיד לא על מקום

חיקה ולא על מקום קלתה תניא גמי הכי זרקו לה לתוך חיקה או לתוך קלתה או לתוך כל דבר שהוא כקלתה הרי זו מגורשת כל דבר שהוא כקלתה לאיתויי מאי לאיתויי מסקא דאכלה בה תמרי: כזתני' האמר לה כנסי שמר חוב זה או שמצאתו מאחוריו קוראה והרי הוא גימה אינו גמ עד שיאמר לה הא גימיך ינתן בידה והיא ישנה ניעורה קוראה והרי הוא גימה אינו גמ עד שיאמר לה הא גימיך: גמ' כי אמר לה הא גימיך מאי הוי הוה ליה מלי גימיך מעל גבי קרקע ואמר רבא "מלי גימיך מעל גבי קרקע לא אמר כלום

אימא ששלפתו מאחוריו שלפתו נמי הא בעינא ונתן בידה "וליכא לא צריכא

מר או חוב חוב אם הכי אמר לה כנסי שמר חוב זה או מידערק לה חרציה ושלפתיה תניא נמי הכי

ששלפתו מאחוריו קראתו והרי הוא גימה אינו גם עד שיאמר לה הא גימיך

דברי רבי ירבי שמעון בן אלעזר אומר לעולם אינו גם עד שיטלנו הימנה

ויחזור ויתננו לה ויאמר לה הא גימיך נתנו בידה והיא ישנה ניעורה וקוראה והרי הוא גימה אינו גם עד שיאמר לה הא גימיך דברי רבי שמעון בן אלעזר אומר עד שימלנו הימנה ויחזור ויתננו לה ויאמר לה הא גימיך וצריכא

דאי איתמר בהך קמייתא בההיא קאמר רבי משום דבת איגרושי היא אבל

נתן בידה והיא ישנה דלאו בת איגרושי היא אימא מודי ליה לרבי שמעון בן

אלעזר ואי איתמר בהא בהא קאמר ר' שמעון בן אלעזר אבל בהך אימא מודי

ליה לרבי צריכא "אמר רבא כתב לה גם ונתנו ביד עבדה ישן ומשמרתו ה"ז

גם ניעור אינו גם דהויא ליה חצר המשתמרת שלא לדעתה ישן ומשמרתו

הרי זה גם אמאי יחצר מהלכת היא וחצר מהלכת לא קנה וכי תימא ישן

שאני יוהא יאמר רבא כל שאילו מהלך לא קנה עומד ויושב לא קנה שאני יוהלכתא בכפות: מתני' יירותה עומדת ברשות הרבים וזרקו לה קרוב

לה מגורשת קרוב לו אינה מגורשת מחצה על מחצה מגורשת ואינה מגורשת לוכן לענין קרושין "וכן לענין החוב אמר לו בעל חובו זרוק לי חובי וזרקו לו קרוב למלוה זכה "המלוה קרוב ללוה הלוה חייב מחצה על מחצה שניהם יחלוקו: גב" היכי דמי קרוב לה והיכי דמי קרוב לו אמר רב

ארבע אמות שלה זהו קרוב לה ארבע אמות שלו זהו קרוב לו היכי דמי

מחצה על מחצה אמר ר' שמואל בר רב יצחק כגון שהיו שניהן עומרין

בארבע אמות יוליחזי הי מינייהו קדים וכי תימא דאתו תרוייהו בהדי הדדי

יוהא אי אפשר לצמצם אלא אמר רב כהנא הכא בח' אמות מצומצמות עסקינן

שם לווי. כולהו פיסלא מיקרו ואי הוי להאי שם לעצמו הוה ליה חשוב ולה בטיל: הבל במטה שלה. הע"פ שבתוך ביתו מגורשת וקה סלקא דעתין טעמא משום דקסבר כליו של לוקח ברשות מוכר קונה חפץ הנתון לתוכו לבעליו ופלוגתא היא בב"ב (פה:): דגבוה י'. דהוי רשותא לנפשיה ולא חשיב ההוא אוירא רשוח

> מוכר לבטל את רשות הכלי: והא איכא מקום כרעי. שמונחים לארץ: ה"ג אמקום כרעי לא קפדי אינשי. הואיל וגבוה מן הארץ עשרה שי שנוחה להשתמש תחתיה: קשורה אע"פ שאינה תלויה. אלא נגררת בקרקע וקשור בה. ולא גרסי׳ תלויה אע״פ שאינה קשורהייי : בין ירכותיה. ואע"פ יי שמונח בקרקע אין אדם מקפיד על כל מקום מושב אשתו ועד עכשיו היה אותו מקום קנוי לה: מוכר קלסום. לכך אינו מקפיד על מקומה שיש לו בית לכך: סניה נמי **הכי.** דמשום דאינו מקפיד הוא מדקחני או בכל דבר שהוא כקלתה שמיוחד לתשמישה תמיד שהמכנים אשתו לתוך ביתו על מנת להיות כלי תשמישיה קטנים עמה הוא מכניסה: טסקא. טשה״ה בלע״ו: בותנר׳ עד שיחמר לה הא גיטיך. ואפי׳ לאחר שבא לידה אומר לה כן ודיו: קוראה והרי הוא גישה. כשהיא קוראה בו רואה שהוא גיטה: גבו' טלי גיטיך מעל גבי קרקע לא אמר כלום. דבעינן ונתןים: שלפתו. שהיה תחוב בין חגורו למתניו ושלפתו משם: דעריק לה חרליה. עקם לה מתניו להקריב לה הגט: **שלפחו** גרם בברייתא: לעולם אינו גע. הואיל ובא לידה שלא בהכשר עד שיטלנו כו': דבת איגרושי היא. שהרי ניעורה ולא מיחסרא אלא אמירת הי גיטך הלכך כי אמר לה בתר הכי שפיר דמי שהבלתה הוגנת: הרי זה גע. דהוי חלרה המשתמרת לדעתה הואיל והוא ישן אינו משתמר אלא על ידה: ניעור חינו גט. שהעבד משמר חת עלמו ואת מה שבידו והויא לה חלרה המשתמרת שלא לדעתה: חצר מהלכת לא קנה. רבא גופיה אמרה בשנים אוחזין בטלית יש: כל שאילו מהלך כו'. רבא נמי אמרה התם היה מהלך בספינה וקפלו דגים לתוך הספינה כו': בכפות. שאינו ראוי להלך בההוא קאמר רבא דהוי גט: מתבר' קרוב לה. מפרש בגמ': אמר לו. מלוה ללוה: זרוק לי חובי. ברה"ר: וזרקו לו. ואבד: גבו' ד' אמום שלו. שאין בינו לגט ד׳ אמות דאמרינן בשנים אוחזין (ב"מ דף י.) דד' אמות של אדם קונות לו: כגון שהיו שניהם עומדים בד' אמות. לגט זו מכאן חה מכאן שכל הגט מונח בתוך ארבע אמות שלו ובתוך ארבע אמות שלה. ולא גרסינן מלומלמות: וליחזי הי מינייהו קדים. לבא במעמדו אם קדם הוא לבא זכה בכל ארבע אמות ואם קדמה היא לבא זכתה בכל ד' אמות הסמוכות לה ושוב לא נכנסה זכותו לתוכו: א"א ללמלם. שלא יקדים האחרי : מצומצמות. שהיו שניהם עומדים בח׳ אמות מלומלמות

א) [ב"ב פה:], ב) [לקמן עט:], ג) ב"ב פה:, ד) [לעיל כד.], ה) [ל"ל דעייק ערוך ערך שלף ב ובערך עויק כתב בפי׳ ר״ח כתב דאדיק וכו׳ וכתב המוסיף דעדיק כתוב בנוסחא דידן עכ"ל בנוסחא דידן עכ"ל ובהרא"ש איתא דעזיק], ו) לקמן פד:, ז) קדושין מד:, ה) [לעיל כא. וש"נ], ט) ס"א הא כל כו׳, י) לעיל כא. ב״ק יב. ב״מ ט:, יא) ס״א אלא בכפות, יב) יבמות לא., יג) ןבמשנה שבמשניות אית' הלוה וכ"א ברב אלפס אכן בהרא"ש אית' המלוה], יד) [בכורות יז. ועי' תוספות עירובין ה: ד"ה וספק ותוס' סוכה טו: ד"ה פרוץ ומומפום בכוכום יו: ד"ה אפשר ותוספות חולין כח: ד"ה לפין, עו) בדפו"ר שנוח, עו) דלח כרבינו גרשום בב"ב שם, גרשום בב"ב שם, יח) [דברים כד], יט) [ב"מ ט:], ל) בס"ח: החחד, כח) החחם סופר מגיה של"ל בקדושין ה:, כב) בדפו"ר בקרוטין הגל פט פרפו ת הגי׳ ודין, ובפ״ת סי׳ קלו ס״ק ב׳ מגיה, לומר כן ס"ק ב' מגיה, לומר כן ומיהו, ועי' בב"ח סי' קלו ב' וג', כג) [יכמות קיג:],

מוסף תוספות

א. דכליו של לוקח ברשות מוכר לא קנה. רצינו קרטקש. ב. דדילמא. תוס׳ הרא״ש. ג. שאני נותן לה ואח״כ חזר ואמר כנסי שטר חוב זה מגורשת, אלמא לא אמר לה הר"ז גיטך ולא הרי את מוחרת לכל אדת. מרדני מי צריכין לדיבור, מה לנו אם אינה יודעת. מאיכי קידושין ו ע"א ד"ה אף בגירושין.

פסקי רי"ד

בתוך ביתו או בתוך חצרו אפילו עמה במטה וכו׳ אמר רבא ל״ש אלא במטה שלו אכל כמטה שלה שלו אבל במטוז שלוו מגורשת תניא נמי הכי ר' אליעזר אומר במטה שלה מגורשת ש"מ כלי של לוקח ברשות מוכר קני פי׳ ופלוגתא היא בפ׳ . המוכר את הספינה וא"כ קנה לא צריכא במטה . דגבוהה עשרה פי' דהוי ההוא אוירא רשות מוכר לרמל את הכלי: והא איכא . המטה שהן מונחים בבית הבעל אמקום כרעים לא קפדי אינשי שהואיל והיא גבוהה י׳ נוח להשתמש תחתיה: לתוך חיקה או לתוך קלתה הרי זו מגורשת קלתה כליו של . לוקח ברשות מוכר הוא א״ר יוחנן מקום חיקה קנוי לה מקום קלתה קנוי לה אמר רבא מ"ט דר' יוחנז אמו רבא מיט דר יחוק לפי שאין אדם מקפיד לא על מקום חיקה ולא על מקום קלתה: כותני' אמר לה כנסי שט"ח זה או

לה כנסי שט"ח זה או שמצאתו מאחוריו קוראה והרי הוא גיטה אינו גט עד שיאמר לה הרי זה גיטך נתן בידה והיא ישנה ונתעוררה קוראה והרי היא גיטה אינו גט עד שיאמר לה הרי זה גיטך: או שמצאתו מאחוריו וכי אםר לה הרי הוא גיטך מאי הוי טלי גיטך מעל גבי קרקע הוא ואמר רבא טלי גיטך מע"ג קרקע לא אמר כלום דבעינן ונתן בידה וליכא והכא נמי לא איהו יהיב לה אימא שלפתו מאחוריו ואכתי הא בעינן ונתן בידה וליכא לא צריכא דעייק לה חרציה ושלפתיה ועקימת מתניו שעיקם

לא פחות ולא יותר יש בין שניהם:

לה חשיבה נתינה תניא נמי הכי אמר לה כנסי ש"ח או ששלפתו מאחוריו קוראה והרי היא גיטה אינו גט עד שיאמר לה הרי הוא גיטך דברי ר' ר"ש בן אלעזר אומר אינו גט עד שיטלנו ממנה ויחזור ויתננו לה ויאמר לה היי זה גיטך וקי"ל הלכה כרבי מחברו וכ"ש דהיא סתם מתני' ומחלוקת דברייתא דהלכה כסתם ודוקא בכנסי שט"ח זה ונתן בידה (שור היי מודיע לעדים קודם לכך שלשם גירושין הוא נותנו לה אע"פ שאמר לאשה כנסי שט"ח זה היתה מגורשת כדילפינן (לעיל נה.) מעדותו של ר' יוחנן בן גודגודא דלא בעינן דעת שהבעל נותנו לה לשם גירושין והיא לא הרגישה בדבר ואילו היה מודיע לעדים קודם לכך שלשם גירושין הוא נותנו לה אע"פ שאמר לאשה כנסי שט"ח זה היתה מגורשת כדילפינן (לעיל נה.) מעדותו של ר' יוחנן בן גודגודא דלא בעינן דעת אשה בגט אלא כיון שלא חודיע לעדים 2) אלא אמר לה עכשיו הרי זה גיטך וכן כשנתן בידה והיא ישנה יש כאן נתינה אלא מפני שאינה יכולה לשומרו אומר לה כשניעורה הרי זה גיטך ווי לו אבל אילו נתנו לה מתחלה לשם פקרון נתינה זו אינה כלום ולא די שיחזיר ויאמר לה הרי זה גיטך ומפני זה עשה התנא זה מסיבוב אמר לה כנסי שט"ח זה ולא שנה הנותן גט לאשתו לשומרו ואח"כ אמר לה הרי זה גיטך מגורשה שאילו היה כן היה צריך ליטלו ממנה ולחזור וליתנו לשם גירושין: אמר רבא כתב לה גט ונתנו ביד עבדה ישן ומשמרתו ה"ז גט נעור ומשמרתו הי"ז גט נעור ומשמרתו אינו גט דהוה לה חצר המשתמרת שלא לדעתה ישן ומשמרתו הרי זה גט אמאי חצר מהלכת היא וחצר מהלכת לא קנה וכ"ת ישן שאני האמר רבא כל שאילו מהלך לא קנה עומד ויושב לא קנה והלכתא בכפות: מחנד המוב בה"ד וזרקו לה קרוב לה מגורשת קרוב לו אינה מגורשת מחצה של מחצה מגורשת ואינה מגורשת ואינה מגורשת ואינה מגורשת והיע לפנה והלבא מכיון שיצא מרשות הגג נשרף או נמחק הרי זו מגורשת למלוה זכה הלוה קרוב ללוה הלוה חייב מחצה שניהם יחלוקו היתה עומדת על ראש הגג וזרקו לה כיון שהציע לאויר הגג הרי זו מגורשת הוא מלמעלה והיא מלמטה וזרקו לה כיון שיצא מרשות הגג נשרף או נמחק הרי זו מגורשת